

Onderstaand schrijven werd ons gemaïld door een vrijgevestigd psychotherapeute, waarvoor onze dank. Zij gebruikt deze tekst om cliënten, verwijzers en collega's te informeren over hoe zij werkt.

Inleiding

Sinds per 1 januari 2008 de GGZ onder de nieuwe Zorgverzekeringswet (ZvW) valt en psychotherapie daarmee in het basispakket terechtkwam, is deze voorziening in principe voor iedere verzekerde toegankelijk. Aan dit voordeel kleven ook nadelen waarvan de belangrijkste is dat declaratie en vergoeding gekoppeld zijn aan de zogenaamde dbc-systematiek. Dbc staat voor diagnose-behandel-combinatie en waar men in de somatische geneeskunde al vastloopt op dit onwerkbaar systeem, gelden de bezwaren eens te meer voor psychische zorg. De gedachte dat problemen te vangen zijn in sneldiagnostiek waarop een - bij voorkeur geprotocolleerde - behandeling past met een omschreven vergoeding, is een te grove reductie van de psychische complexiteit.

Mijn praktijk is een zogeheten dbc-vrije praktijk

Ik heb ervoor gekozen niet met dbc's te werken en geen contracten te sluiten met zorgverzekeraars. Dit omdat het nieuwe stelsel onvoldoende garandeert dat de privacy van cliënten gewaarborgd is, terwijl met de plicht diagnoses te vermelden zeer persoonlijke gegevens binnen bereik van teveel mensen komen. Daar komt bij dat ik het medisch model waarop het denken gebaseerd is eigenlijk niet van toepassing vind op de problematiek in mijn praktijk. Mijn cliënten hebben levens- of emotionele problemen en zijn niet ziek dan wel gezond. Liever denk ik in termen van ontwikkeling waarbij het doel van psychotherapie is om blokkades te herkennen en waar mogelijk op te heffen. De klacht is geen diagnose, maar een verpakking, waarbij verschillende klachten eenzelfde oorzaak kunnen hebben en omgekeerd. Tot slot heb ik geen vertrouwen in marktwerking in de zorg. Ik betwijfel of deze het belang zal dienen van hen die het nodig hebben of degenen die ze levert. Ik constateer dat met de ontwikkelingen tot nu toe vooral de economie van geheel andere beroepsbeoefenaren (ICT bijvoorbeeld) gemoeid is.

De consequenties

Dit alles betekent dat ik geen psychotherapie sessies meer kan declareren en dat ook u als cliënt de behandelingskosten niet bij uw verzekering terug kan vorderen. Voor 2008 vormt de EPZ (eerstelijns psychologische zorg) nog een uitzondering. Bij de meeste verzekeringen geeft deze recht op 8 sessies en dat is in veel gevallen een belangrijke basis. Een verwijzing van de huisarts is dan noodzakelijk. Misschien klinkt dit alles niet aantrekkelijk. Te moeten investeren terwijl elders vergoeding voorhanden is. Dat is een keuze. Wie voor zichzelf kiest en het redelijk vindt om daarin te investeren, is mogelijk bij mij aan het goede adres. Het voordeel is dat ik naar eigen standaard kan werken, dat door minder papierwerk de kans op lange wachttijden kleiner is en de tijd voor waar het om gaat groter. U kunt bij mij terecht voor een enkel consult, een serie gesprekken of een langer durende psychotherapie. Ingegeven door wat u nodig hebt en wat u kunt en wilt investeren. Het streven is naar de juiste zorg op de juiste tijd, naar maatwerk.